

Правила за управление на риска на УД “ЦКБ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕАД

С настоящите правила се уреждат организационната структура, нивата на отговорност и политиките по установяване, наблюдение, оценяване и управление и на рисковете, свързани с дейностите, процедурите и системите във връзка с извършваната от УД “ЦКБ Асетс Мениджмънт” ЕАД (по-долу “управляващото дружество” или само “УД”) дейност по управление на дейността на колективни инвестиционни схеми съгласно чл. 86, ал. 1 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (“ЗДКИСДПКИ”) и осъществяваните допълнителни дейности и услуги по чл. 86, ал. 2 ЗДКИСДПКИ.

Тези правила се приемат на основание чл. 86, ал. 3 ЗДКИСДПКИ във връзка с § 4, ал. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти („ЗПФИ“) във връзка с чл. 65 ЗПФИ и чл. 23 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (“Делегирания регламент”), като приетите процедури по установяване, управление, наблюдение и оценка на рисковете се прилагат и във връзка с дейностите, процедурите и системите на УД по реда на ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44 за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове („Наредба № 44“).

I. ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Настоящите правила за управление на риска съдържат:

1. Организационна структура, нива на отговорност и отчетност по управлението на рисковете в УД.

2. Политика за управление на риска на УД, която включва:

а) процедури за установяване на рисковете, свързани с дейностите, процедурите и системите на управляващото дружество и за определяне на допускано ниво на риск, ако такова може да бъде установено.

б) процедури и мерки за управление на рисковете, свързани с дейностите, процедурите и системите на управляващото дружество;

в) механизми за осъществяване на наблюдение върху адекватността и ефективността на политиката и процедурите по б. а) и върху спазването от управляващото дружество и лицата, които работят по договор за управляващото дружество, на процедурите и мерките по б. б);

г) механизми за наблюдение върху адекватността и ефективността на предприетите мерки за отстраняване на констатирани непълноти и несъответствия в политиката и процедурите по т. 1 и процедурите и мерките по т. 2, вкл. невъзможност за спазването им от лицата.

3. Основни положения и рамка на план за действие при възникване на кризисни ситуации.

II. ОРГАНИЗАЦИОННА СТРУКТУРА

Чл. 2. (1) Организационната структура в управляващото дружество, свързана с управлението на риска, включва:

1. Съвет на директорите.

2. Изпълнителните директори.

3. Служители, работещи по договор в управляващото дружество.

(2) Когато организационната структура, определената в ал.1, е друга или се промени, следва да се гарантира спазването на основния принцип за разделянето на отговорностите между служителите с цел предотвратяване конфликти на интереси.

Чл. 3. Съветът на директорите има следните отговорности по управление на риска:

1. Приема правила за управление на риска и следи за тяхната актуализация.
2. Най-малко веднъж годишно преглежда и оценява правилата, въз основа на докладите по чл. 4, т. 4 и чл. 5, т. 2, като при непълноти и/или необходимост от подобряване на управлението на риска приема изменения и допълнения в правилата.

Чл. 4. Изпълнителните директори имат следните отговорности по управлението на риска:

1. Организируют работата по правилно провеждане на приетата от Съвета на директорите политика по управление на риска.
2. Следят за съответствие на използваните от съответните служители с приетите политика и процедури за установяване на рисковете, свързани с дейностите на управляващото дружество и механизмите за наблюдението върху адекватността и ефективността им.
3. Вземат решения за кадрово, материално-техническо и методическо осигуряване на дейностите по управление на риска.
4. Представят пред Съвета на директора най-малко веднъж годишно, до 15 число на месец януари, преглед и оценка на правилата, като при непълноти предлагат мерки за подобряване на управлението на риска.

Чл. 5. Звеното по управление на риска (отдел “Анализ и управление на риска”) действа независимо от другите звена в управляващото дружество, отчита се пряко пред управителния орган и има следните функции:

1. Внедрява и наблюдава политиката и процедурите за установяване на рисковете, свързани с дейностите, процедурите и системите на управляващото дружество.
2. Изготвя и представя на управителния орган, до 10-о число на месец януари доклад за дейността на отдела през предходната година, в който посочва констатираните непълноти и несъответствия в политиката и процедурите по чл. 1, т. 1 и процедурите и мерките по чл. 1, т. 2, както и предприетите мерки за отстраняването им.

Чл. 6. Служителите, работещи по договор в управляващото дружество, са задължени да се запознаят и да спазват процедурите, описани в настоящите правила по Управление на риска.

III. КАТЕГОРИЗАЦИЯ НА КЛИЕНТИТЕ

Чл. 7. Управляващото дружество категоризира клиентите съгласно Условия и критерии за категоризация на клиентите на управляващо дружество “ЦКБ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕАД, ползващи допълнителни услуги и правото на клиентите да бъдат третираны по друг начин

IV. ВИДОВЕ ФИНАНСОВИ ИНСТРУМЕНТИ, КОИТО МОГАТ ДА СЕ ВКЛЮЧВАТ В КЛИЕНТСКИ ПОРТФЕЙЛИ И РИСКОВЕТЕ, СВЪРЗАНИ С ТЯХ

Чл. 8 (1) Финансовите инструменти, в които управляващото дружество инвестира за сметка на клиентските портфейли, са:

- а) Държавни ценни книжа (ДЦК);
- б) Общински облигации;
- в) Корпоративни облигации;
- г) Ипотечни облигации;
- д) Акции;

- е) Валутен форуърд;
- ж) Валутен суап;
- з) Валутна опция;
- и) Репо сделки;
- к) Акции и дялове на колективни инвестиционни схеми.

(2) Инвестиции във финансови инструменти по точки “е”, “ж”, “з” от алинея 1 ще бъдат предприемани само с цел хеджиране.

(3) Управляващото дружество предоставя на клиента и на потенциалния клиент описание на рисково-доходните характеристики на финансовите инструменти, представено в Приложение 1.

V. ПОЛИТИКА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА

Чл. 9 Политиката по управление на риска е част от вътрешноорганизационната структура на УД и действа и се прилага интегрирано с другите вътрешни документи на дружеството.

Чл. 10. (1) Управляващото дружество разграничава следните видове рискове, свързани с дейностите, процедурите и системите:

1. Вътрешни - свързани с организацията на работа на управляващото дружество. Вътрешните рискове се състоят, но без да се ограничават до:

- а) Рискове, свързани с персонала;
- б) Рискове, свързани с процесите;
- в) Рискове, свързани със системите.

2. Външни - свързани с макроикономически, политически и други фактори, които оказват и/или могат да окажат влияние върху дейността на управляващото дружество. Външните рискове се състоят, но без да се ограничават до:

- а) Риск на обкръжаващата среда;
- б) Риск от физическо вмешателство.

(2) Оценката на рисковете се отчита от звеното за управление на риска, въз основа на резултатите от описаната по-долу “Процедура по идентификация, оценка и контрол на риска”, прилагана от всички функционални звена на УД.

(3) Въз основа на отчетените резултати, съгласно процедурата, УД установява допустимо ниво на риск за организацията и осигурява извършването на дейността да бъде в рамките на определеното допустимо ниво.

Чл. 11. (1) Рискове, свързани с персонала, са рискове, свързани със загуби от:

- 1. Измами и кражби на лица, работещи по договор за УД;
- 2. Недобросъвестно поведение от страна на служителите на УД, както и некоректно отношение на ръководния персонал към служителите;
- 3. Недостатъчна квалификация и липса на подготовка на лицата, работещи по договор за УД;
- 4. Неблагоприятни изменения в трудовото законодателство;
- 5. Неосигурена безопасност на трудовата среда;
- 6. Текучество.

(2) Процедурите/мерките за управление на рисковете, свързани с персонала, включват:

- 1. Ясно дефиниране на вътрешни правила относно правата и задълженията на служителите;
- 2. Ясно дефинирани вътрешни правила, съответно системи за контрол, за достъп до информационните системи и бази данни на Управляващото Дружество;
- 3. Регулярни обучения на персонала по теми, свързани с финансова теория и практика, управление на риска, нормативната база, имаща отношение към дейността на УД, информационни технологии и сигурност и др.;

4. Регулярни срещи между отделните звена на Управляващото Дружество за обмяна на опит, впечатления и препоръки, по отношение на източниците на риск и търсене на решения за управлението и минимизирането им;
5. Ежегодни събеседвания и оценка на персонала;
6. Поддържане на отворени, открити комуникации между различните звена в Управляващото Дружество.

Чл. 12. (1) Рискове, свързани с процесите, са рисковете, възникващи от накърняване интереса на клиента в резултат на:

1. Действия в нарушение на определената инвестиционна стратегия;
2. Неправилна преценка за рисковия профил на клиента и избор на неподходяща и неуместна за клиента инвестиционна стратегия;
3. Виновно причинени вреди, които са в пряка причинна връзка с предоставяне на неверни, неточни или непълни анализи и прогнози в конкретна инвестиционна консултация;
4. Извършване на трансакции с инструменти, с които Клиентът няма право да търгува;
5. Недобросъвестно използване на поверителна информация, предоставена от клиента (неупълномощен достъп до поверителна информация на клиента), нарушаване на търговска тайна;
6. Злоупотреба с поверителна информация;
7. Конфликт на интереси;
8. Грешки при събиране, въвеждане и осчетоводяване на данни;
9. Действие в нарушение на политиката за най-добро изпълнение и дължима грижа към клиента;
10. Грешки при подаване на информация към клиента;
11. Грешки при преоценка на клиентски активи;
12. Неправилна отчетност и съхранение на клиентски активи.

(2) Процедурите/мерките за управление на рисковете, свързани с процесите, включват:

1. Изчерпателно и максимално точно уговаряне в договорните отношения с клиента на обхвата на управлението и конкретните сделки и действия, които УД е овластено да извършва;
2. С цел коректната оценка на рисковия профил и съобразяване на дължимото ниво на защита на клиента, УД изисква информация (и съответно нейната актуализация) класифицира клиентите си съгласно Условия и критерии за категоризация на клиентите на управляващо дружество "ЦКБ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ" ЕАД, ползващи допълнителни услуги и правото на клиентите да бъдат третирани по друг начин;
3. Изискване към клиентите и потенциалните клиенти да предоставят в писмена форма информация за установяване на съществени факти относно финансовите им възможности, инвестиционните цели, знания, опит относно услугите по управление на портфейл и предоставяне на инвестиционни консултации и за готовността им да рискуват; УД изисква от Клиента актуализация на тази информация;
4. Поддържане на системи и процедури, които осигуряват трайното и конфиденциално съхранение на получената от клиентите информация за техните финансови възможности, инвестиционни цели, знания, опит и готовност да рискуват, както и за дадените им съвети и препоръки, заедно с мотивите;
5. Предварително подробно запознаване на клиентите с вида и характеристиките на конкретните видове финансови инструменти, предмет на услугата, и на конкретните рискове, свързани с тях, и с цел предоставената информация да позволява на клиента да вземе информирано инвестиционно решение;
6. Разработване на система за отчитане пред клиента в съответствие с профила на клиента и законоустановените изисквания, която да гарантира навременното и точно подаване на изискуемата информация. При предоставя на информация до клиента УД се стреми да предоставя максимално релевантна такава, която да осигури на клиента възможност да направи преценка за обекта инвестициите:
  - метода и периодичността на оценка на финансовите инструменти в клиентския портфейл;

- данни за всяко делегиране на управлението на всички или на част от финансовите инструменти и/или пари в клиентския портфейл;
- характеристики и сведения за всеки еталон, по който резултатите от управлението на портфейла ще бъдат сравнявани;
- видовете финансови инструменти, които могат да се включат в клиентския портфейл и видовете сделки, които могат да се сключват с тях, включително всички ограничения;
- целите на управлението, нивото на риск, съдържащо се в преценката на управляващия портфейла, както и всички специфични ограничения на тази преценка;

7. УД създава вътрешна организация и условия за установяване на потенциалните конфликти на интереси между:

- УД, включително членовете на управителни и контролни органи и всички други лица, които могат да сключват самостоятелно или съвместно с друго лице сделки за сметка на УД, всички други лица, които работят по договор за УД, и свързаните с УД чрез контрол лица, от една страна, и Клиентите, от друга страна;
- Отделните Клиенти на УД, като в случай че въпреки прилагането на правилата за вътрешната организация на УД продължава да съществува риск за интересите на Клиента, УД информира клиента за общото естество и/или източници на потенциалните конфликти на интерес;

8. УД приема ефективни процедури и мерки за третиране на конфликт на интереси, уредени в правилата по чл. 75 от Наредба № 38 за изискванията към дейността на инвестиционните посредници, със съдържание в съответствие с действащото законодателство и добрите международни практики;

9. УД прилага подходящи мерки за съхраняване на финансовите инструменти и паричните средства на Клиентите и за отделяне на собствения портфейл от финансови инструменти от този на инвеститорите, за отчитане отделно паричните средства на Клиентите от сделки с финансови инструменти, за гарантиране запазването на имуществените права на Клиентите, свързани с принадлежащите им финансови инструменти и парични средства;

10. УД приема и прилага политика, която да осигурява постигането на най-добър резултат за Клиента, като политиката определя по отношение на всеки клас финансови инструменти лицата, до които УД подава нарежданията или на които предава нарежданията за изпълнение;

11. УД организира права и нива на достъп до клиентска информация, които осигуряват превенция на лицата, работещи по договор за УД, да разгласяват и да ползват за облагодетелстване на себе си или на други лица факти и обстоятелства, засягащи наличностите и операциите по паричните сметки и по сметките за финансови инструменти на Клиенти на УД, както и всички други факти и обстоятелства, представляващи търговска тайна, които са узнали при изпълнение на служебните и професионалните си задължения. В определени ситуации УД може да предприеме съответни мерки, включително като сключва договори или изисква подписване на декларации за опазване на тайна, които да гарантират, че лицата, които управляват портфейла на Клиента, извършват финансови и други анализи, както и останалите определени от УД лица, които имат достъп до информацията за Клиента, ще пазят търговските и други тайни на Клиента и неговия търговски престиж.

Чл. 13. (1) Рискове, свързани със системите:

1. достоверност и пълнота на данните, липса на прецизност в методите на обработка;
2. грешки на софтуерни продукти;
3. несъвършенство на използваните технологии;
4. срив на информационните и комуникационни системи.

(2) Процедурите/мерките за управление на технологичните рискове, включват:

1. архивиране на информационната система на УД, поддържане на "back-up" системи;

2. Процедура за възстановяване на работоспособността на информационната система;

3. Организация и управление на достъпа на потребителите до информационната система, която да не позволява неволни или умишлени нарушения в интегритета на системите, ползвани от УД;

4. Дефиниране на различни класове информация, съхранявана в УД;

5. Дефиниране на нива на достъп на служителите на управляващото дружество според длъжностната им характеристика;

6. УД разработва и разполага с план за действие в кризисни ситуации, който осигурява продължаването и поддържането за достатъчно дълъг период нормалната работа на дружеството при спазване на законоустановените норми за дейността.

Чл. 14. (1) Рисковете на обкръжаващата среда включват:

1. Неблагоприятни промени в нормативната уредба;

2. Риск, свързан с финансови средства с незаконен произход;

3. Рискове, свързани с прехвърлянето на важни дейности на трета страна изпълнител;

4. Политически изменения;

5. Изменения в данъчната уредба.

(2) Процедури/мерки за управление на рисковете, свързани с обкръжаващата среда:

1. УД поддържа актуална база данни с нормативната регламентация, имаща отношение към дейността на УД; организира мерки за следене на съответствието на прилаганите политики с изискванията на законодателството и използва външни консултанти и юридически кантори в случай на необходимост за привеждане на дейността на Управляващото Дружество в съответствие с нормативните изисквания и промените в тях;

2. При встъпване в трайни отношения (сключване на договор), УД извършва идентификация на Клиента в съответствие с изискванията на Закона за мерките срещу изпирането на пари и Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, както и актовете по прилагането им. УД изисква от Клиента декларация за произход на средствата и съхранява събраните по идентификация на клиента данни и документи по начин, който позволява да бъдат достъпни при поискването им по законоустановения ред;

3. УД взема активно участие в публичните обсъждания по отношение планирани промени в нормативната уредба, касаеща дейността на управляващото дружество;

4. При възлагане за изпълнение на съществени функции, УД постоянно следи за ефективността и качеството на изпълнение от страна на лицата, до които УД подава нареждания за изпълнение, и когато е необходимо взема мерки за отстраняване на установени нередности. Извършва проверка на политиката по изпълнение на поръчки веднъж годишно, както и при всяка съществена промяна, която може да се отрази на възможността на УД да осигурява най-добри резултати за своите Клиенти.

Чл. 15. (1) Рискове от физическо вмешателство:

1. природни бедствия;

2. пожар;

3. външни измами и кражби;

4. терористични актове;

5. непозволено проникване в системите за сигурност.

(2) Процедури/мерки за управление на риска от физическо вмешателство:

1. Сключване на договор с охранителна фирма за осъществяване на 24-часов наблюдение и контрол на помещенията, в които се намират технологичните средства и архивите на Управляващото Дружество;

2. Профилактика на регулярна база на въведените системи за наблюдение и контрол;

3. Разработване на процедура за евакуация на служителите в случаите на непосредствено физическо вмешателство в дейността на Управляващото Дружество;

4. Процедура за докладване на инциденти.

(3) Детайлна категоризация на рисковете се съдържа в Приложение 1.

Чл. 16. (1) Процедура за идентификация, оценка и контрол на риска - обхваща следните 4 фази:

1. Идентификация на рисковете – идентификация на рисковете, които не са обект на контрол:
  - а) Риск и Контрол Самооценка:
2. Оценка на риска – оценка на честота на настъпване и степента на въздействие на рисковете, както и промяна в нивата на риск:
  - а) Отчет за Съществени Рискови Показатели;
  - б) Отчет за настъпили инциденти.
3. Наблюдение на риска – наблюдение на неприемливите рискове, промяна в рисковете/рисковите нива и процеси за управление на риска:
  - а) отдел за управление на риска;
  - б) Съвет на директорите – на 3 месечна база.
4. Намаляване на риска – управление за намаляване на риска, съобразно допустимото ниво на риск:
  - а) проследяване на открития при одит проверки;
  - б) установяване на контролни стандарти;
  - в) застраховане срещу риска.

(2) Във фазата “Идентификация” се идентифицират основните рискове. Вероятно е определени (малко на брой) рискове да не бъдат проследени (неидентифицирани). По дефиниция това са рискове, които не могат да бъдат разпознати. Резултатът от фазата “Оценка” е набор от приемливи и неприемливи рискове. По време на фазата “Ограничаване на риска” се прилагат подходящи мерки (контрол, прехвърляне или избягване) за ограничаване на неприемливите рискове.

Чл. 17. (1) Риск и Контрол Само-оценка - целта на процеса по Риск и Контрол Само-оценката е:

1. да се подобри навременното установяване на неидентифицирани рискове;
2. да се подобри преценката за приемливостта на нивото на идентифицираните рискове;
3. да се доразвият и подобрят алтернативни механизми за контролиране на неприемливите рискове;
4. да се улесни прилагането на навременни и адекватни действия за ограничаване на риска;
5. да се ангажират отделните функционални звена в УД в процеса по установяване и оценка на риска, като по този начин се постига по-голяма отговорност на служителите на дружеството за управлението на рисковете.

(2) Процесът по Риск и Контрол Само-оценка е периодичен и се извършва веднъж годишно. Всеки последващ цикъл е свързан с предишните, особено във фазата “Идентификация”. Набора от вече идентифицираните рискове служи като отправна точка, като в хода на процеса се проверява доколко те са актуални, междуременно ограничени или невалидни.

(3) Резултатите от процеса по Риск и Контрол Само-оценка се използват за определянето на Съществени Рискови Показатели за отделните бизнес функции.

Крайните резултати се свеждат до знанието на съответно отговорните лица.

Чл. 18. (1) Идентификация на риска - идентификацията на риска започва с вътрешно за всяко звено изследване, което представлява дейност по установяване на факти. За целта всеки отдел попълва регистър за вписване на рисковите събития, който съдържа информацията относно броя на засечените инциденти спрямо предходната проверка, съотношението им към обема на всички процеси, както и информацията за размера на понесените щети в случите, когато е налична информация за това и/или може да се направи достоверна преценка.

(2) Регистрите на различните отдели се събират и съхраняват от звеното по управление на риска в т.нар. рисковата библиотека. Събирането на данни в рисковата библиотека е динамичен процес, който се актуализира при необходимост.

Чл. 19. (1) Оценка на риска - действията, които се предприемат в тази фаза се предопределят от резултатите получени във фазата “Идентификация”. Оценката се определя съвместно от съответният отдел, който идентифицира риска, и звеното по управление на риска.

(2) Идентифицираните рискове се анализират от гледна точка на следните 2 характеристики:

1. честота на възникване
2. степен на въздействие

честота на възникване	често / обичайно					
	вероятно					
	случайно					
	рядко					
	малко вероятно					
		незначително	слабо	умерено	критично	катастрофично
		степен на въздействие				

(3) Съгласно тази оценка рисковете се категоризират на приемливи и неприемливи, съобразно определеното за допустимо ниво на риск в дружеството.

Чл. 20. (1) Ограничаване на риска - въз основа на резултатите от оценката на риск се определят възможни мерки за ограничаването му. Необходимо е да се оцени и остатъчният риск след предприемане на ограничителните мерки.

(2) Ограничаването на риска се налага в случаите, когато идентифицираните нива на риск надхвърлят приетите за допустими. Ограничаването може да бъде осъществено по няколко начина, някои от които са:

1. избягване на риска чрез прекратяване на дейността, която го поражда или заменянето и с алтернативна;
2. намаляване на възможността на проява на риска – чрез внедряването на контролни процеси, подобряване на надзора върху дейността, обучения;
3. намаляване ефекта от проявяването на риска – чрез застраховане;
4. прехвърляне на риска към трети страни, които по същество са обект на същия тип риск;
5. предварително установяване и приемане на част от ефекта на риска, като присъща за решението на управителните органи за продължаване на съответната дейност.

(3) Ограничителните мерки се одобряват от отдела за вътрешен контрол.

(4) Последната стъпка е извършване на действия съобразно одобрените ограничителни мерки.

Чл. 21. Наблюдение на риска - предприемането на конкретни действия по ограничаването на риска е отговорност на упълномощените лица в съответните звена. Звената по

управление на риска и нормативно съответствие подпомагат внедряването на контролните механизми и установяването на вътрешни контролни стандарти. Отговорните лица се отчитат пред звеното за управление на риска.

Чл. 22. (1) Отчитане на настъпили инциденти – отчитането на настъпили инциденти има следните цели:

1. да спомага за формирането на информационна база за загуби, предизвикани от операционни инциденти;

2. да спомага за увеличаване на риск културата, съответно подобряване на процеса по управление на риска и възможностите за ограничаване чрез подобряване на информацията за действителната цена на операционния риск;

3. периодично да измерва стойността на възникващите вследствие операционен риск инциденти, осигурявайки по-добра възможност на мениджмънта за ограничаване на разходите;

4. да подобри възможността за реагиране при значителни операционни инциденти;

5. да приведе в съответствия изискванията на нормативната уредба на ниво функционална единица;

6. да създаде изцяло синхронизирана процедура за събиране на данни и отчитане, както и избягване на дублиране на информация и празноти.

(2) Политиката по управление на риска изисква незабавно отчитане на инциденти, които са значими, имат заплашителен характер, имат отношение към репутацията на дружеството или имат незаконно или осквернително действие.

Чл. 23. (1) Отчитане на Съществените Рискови Показатели - съществените Рискови Показатели дават информация на ръководния персонал дали специфичните рискове са в предварително определените граници и дали е необходимо предприемането на действия за ограничаването им до допустимото за дружеството ниво. Наличието на Съществените Рискови Показатели се определя на базата на резултатите от процеса по Риск и Контрол Само-оценка, като отделите сами идентифицират Съществените Рискови Показатели, свързани с тяхната дейност, с помощта на звеното по управление на риска.

(2) След оценката на Съществените Рискови Показатели, звеното по управление на риска и функционалните единици определят реалистични нива на рискова поносимост. Съветът на директорите на УД се уведомява при възникването и/или констатирането на Съществени Рискови Показатели.

VI. ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ ПРИ ВЪЗНИКВАНЕ НА КРИЗИСНИ СИТУАЦИИ

Чл. 24. (1) Планът за действие при кризисни ситуации установява процедурите по възстановяване работоспособността на информационните и комуникационни системи на УД и на организацията като цяло в случаите на възникване на извънредни неблагоприятни обстоятелства. Планът за действие в кризисни ситуации е неразделна част от политиката по управление на риска и непосредствен резултат от процедурите по установяване, оценка, наблюдение и управление на рисковете в УД. Планът има за цел да сведе до минимум времето на прекъсване на обичайните бизнес-процеси и да предпази критичните за дейността на организацията функционални и информационни центрове от отрицателните въздействия на възникнали кризисни ситуации.

(2) Кризисни ситуации са ситуацията, които имат за резултат прекъсване бизнес-процесите в УД, загуба или нанасяне на щети върху съоръжения, функционален или информационен център на УД, загуба на персонал и др. Без да се изчерпват, кризисните ситуации се свеждат до:

- Пожари, земетресения, наводнения и други природни бедствия;
- Спиране на тока, прекъсване на комуникациите, срив на хардуерни системи, срив на софтуерни системи, нарушаване на конфиденциалността, интегритета и достъпа до фирмените бази данни и др.;

- Терористични атаки, заплахи.

(3) УД изготвя план за действие за всяка идентифицирана кризисна ситуация или заплаха.

1. Планът за действие в кризисни ситуации има следните основни цели, в зависимост от конкретната ситуация:

- в случай на природно бедствие – запазване, доколкото е възможно, на работоспособността на информационните и комуникационни системи на УД и на информацията и последващото им възстановяване в случай на загуби;

- в случай на срив на телекомуникационните системи - поддържане на дейностите по управление на клиентски портфейли и предоставяне на инвестиционни консултации за периода на времетраене на срива в телекомуникационните системи;

- в случай на срив на хардуерните или софтуерните системи – възстановяване на изгубената информация;

- в случай на нарушаване на конфиденциалността и изтичане на информация – минимизиране на възможните загуби за клиентите и за самото УД и предотвратяване на последващо неототоризирано разкриване на информация;

- в случай на терористична заплаха и/или атака – съвременна евакуация на персонала на УД; прехвърляне на информацията, съхранявана от управляващото дружество, на носители, които не са застрашени от атаката/заплахата, с цел предотвратяване на изгубването/унищожаването ѝ.

2. Имената на лицата, запознати с процедурите за действие в плана за действие при възникване на кризисни ситуации, са посочени в Приложение 4 към настоящите правила.

3. Изпълнителните директори са овластени да се разпореждат със системата в случай на кризисна ситуация. Дейностите по преодоляване на възникнала кризисна ситуация се ръководят от Изпълнителните директори на УД.

4. Изпълнителните директори на УД следи действията и процедурите, предвидени в плана, да се изпълняват от лица с нужната квалификация.

5. Факторите, които могат да доведат до кризисна ситуация, са включително, но не само следните:

- земетресение, пожар, наводнение или друго природно бедствие;

- срив на телефонните линии, на факс/принтер линиите; прекъсвания на електрозахранването (пълно или частично); физически повреди на телекомуникационните линии;

- грешки в софтуерните системи;

- кражби/подправяне на информация от персонала на УД или от външни лица; разкриване на конфиденциална информация на неототоризирани лица;

- нападение на помещенията и/или персонала на УД; отправяне на заплаха за извършване на терористичен атентат.

6. Показателите, които сигнализират за възникване на кризисна ситуация, са включително, но не само следните:

- по-слаби или по-силни земни трусове, проникване на вода или течове в помещенията на УД или възникване на пожар;

- спад в броя на входящи обаждания; трудности или невъзможност за извършване на изходящо обаждане; невъзможност за отпечатване на справки/отчети; невъзможност на модемите да установят връзка; получаване на съобщения за невъзможност за изпращане/получаване на факс съобщения;

- установяване наличието на информация, която е конфиденциална, в пресата или възпроизвеждане на такава информация от други средства за масово осведомяване; установяване знанието на конфиденциална информация от неототоризирани лица; установяване на пробиви в информационните системи на УД;

- получаване на заплахи за атаки/атентати срещу УД и/или негови служители.

7. В зависимост от характера и вида на възникналата кризисна ситуация, могат да бъдат засегнати следните звена, процеси и съоръжения:

- в случай на природно бедствие – всички звена и системи на УД, както и материалната база;

- в случай на срив на телекомуникационните системи - комуникациите вътре в организацията, както и комуникациите с клиенти и/или доставчици на УД;

- в случай на срив на хардуерните или софтуерните системи – събирането, въвеждането и осчетоводяването на данни; подаването на информация към или от клиентите и/или генерирането на информация;

- в случай на нарушаване на конфиденциалността и изтичане на информация – базите данни на УД и процесът по съхранение на информация;

- в случай на терористична заплаха и/или атака всички звена на УД и неговата материална база, както и цялата извършвана от УД дейност.

8. Целевият времеви интервал за възстановяване на системата е 2 (два) часа, считано от появата на един или повече от показателите, които сигнализируют за възникване на кризисна ситуация. След изтичане на времето по предходното изречение се пристъпва към изпълнението на Плана с цел избягване на сериозни смущения в бизнес процесите.

9. Отговорните длъжностни лица, които следва да бъдат уведомени при възникването на кризисна ситуация, са Изпълнителните директори на УД и другите лица, представляващи УД (ако има такива), отговорника на звеното за нормативно съответствие, както и IT специалистите, отговарящи за поддръжката на хардуерните и/или софтуерните системи на УД.

10. Уведомяването на отговорните длъжностни лица се осъществява чрез използването на мобилни телефони и вътрешни телефонни линии, както и чрез изпращане на e-mail или факс в случай, че не е възможно осъществяването на телефонно обаждане.

11. Отговорните длъжностни лица в УД извършват проверка на резервните ресурси и/или съоръжения (генератори, UPS системи, хранилища за документи и др.) и при необходимост предприемат действия за възстановяване на тяхната функционалност.

12. При възникване на кризисна ситуация, компетентните длъжностни лица на УД предприемат следните действия за справяне със ситуацията:

- при възможност дават оценка за очакваната продължителност на действие на възникналата ситуация;

- дадената оценка за продължителността на действие се сравнява с целевия интервал за възстановяване на системата;

- ако очакваната продължителност на действие на кризисната ситуация е по-малка целевия интервал за възстановяване на системата, започва дейност по мониторинг на кризисната ситуация;

- ако очакваната продължителност на действие на кризисната ситуация е по-голяма целевия интервал за възстановяване на системата, започват първоначални дейности по справяне с кризисната ситуация.

13. Дейностите по мониторинг на кризисната ситуация са включително, но не само следните:

- определяне на процедури за нормално провеждане на бизнес операциите до отминаване на кризисната ситуация;

- определяне на лицата и отговорностите по извършване на процедурите.

14. Първоначални дейности по справяне с кризисната ситуация са включително, но не само следните:

- определяне на алтернативни дейности за провеждане на бизнес операциите;

- определяне на лицата и отговорностите по извършване на алтернативните дейности.

15. След приключване на първоначалните дейности по т. 14 по-горе, се преминава към поддържащи дейности по преодоляване на кризисната ситуация, а именно мониторинг на възникналата кризисна ситуация и периодична оценка на всеки кръгъл час. След изтичане на 6-тия час отговорните длъжностни лица преминават към изпълнение на поддържащите мерки и дейности.

16. Поддържащи дейности за преодоляване на кризисната ситуация, са организиране на работни станции за извършване на рутинните дейности, изготвяне на график за работа на смени и при необходимост възлагане на дейности на външни изпълнители до

отминаване на кризисната ситуация. Изпълнителният директор на УД определя служителите и отговорностите им по извършване на поддържащи дейности, в зависимост от характера и обхвата на възникналата кризисна ситуация.

17. При потвърждение, че кризисната ситуация е отминала, започват дейности по възстановяване нормалния ход на бизнес операциите. Лицата, отговорни за изпълнението на Плана, следва да се уверят, че са налице всички предпоставки за безпрепятствено функциониране на системите и звената/отделите в УД. Отговорникът на отдела за нормативно съответствие изисква необходимата информация от звеното по управление на риска и докладва на Изпълнителните директори на УД относно изправността на системите и готовността за функциониране на звената/отделите на УД.

(4) С цел повишаване културата по управление на рискови ситуации и оценка на адекватността и ефективността на предприеманите мерки, УД изготвя Дневник на регистрираните инциденти - Приложение 2 към настоящите правила.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. Настоящите правила са приети от Съвета на директорите на “ЦКБ Асет Мениджмънт” ЕАД на 16.05.2018г.

За “ЦКБ Асетс Мениджмънт” ЕАД

Сава Стойнов
Изпълнителен директор

Георги Константинов
Изпълнителен директор

ПРИЛОЖЕНИЕ 1. СЪЩНОСТ И РИСКОВО-ДОХОДНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ФИНАНСОВИТЕ ИНСТРУМЕНТИ

Финансов инструмент	Същност	Доходност	Рискове
Държавни ценни книжа (ДЦК)	Дългови ценни книжа, издадени или гарантирани от българската държава	Носят доход под формата на лихва, която инвеститорът получава на определена дата или през определен период от време плюс номинална стойност на ценната книга, която се изплаща от емитента на датата на падежа или капиталова печалба/загуба, в случай че инвеститорът продаде ценната книга преди настъпване на падежа ѝ.	<p>Кредитен риск - Характеризират се с много нисък кредитен риск, поради високия кредитен рейтинг на емитентите им. Държавата като емитент на дълг се ползва с най-голямо доверие от инвеститорите в сравнение с другите издатели на облигации поради нищожния риск от фалит и изпадане в състояние на невъзможност да обслужва задълженията си.</p> <p>Ликвиден риск - Ликвидният им риск е незначителен, тъй като те са сред най-ликвидните финансови инструменти, търгувани на финансовите пазари.</p> <p>Пазарен риск - Този риск се определя от лихвената политика на държавата, водената от Министерство на финансите фискална политика, цялостното развитие на икономиката и вътрешния капиталов пазар и състоянието и тенденциите на международните финансови пазари. Цените на държавните ценни книжа се променят главно в резултат на измененията на лихвените проценти.</p>
Общински облигации	дългови ценни книжа, издадени от общини	Носят доход под формата на лихва, която инвеститорът получава на определена дата или през определен период от време плюс номиналната	Кредитен риск - Те носят по-висок кредитен риск от държавните ценни книжа и по-малък кредитен риск от корпоративните облигации. Рискът на общинските облигации се определя от общото състояние на икономиката на

		стойност на ценната книга, която се изплаща от емитента на датата на падежа или капиталова печалба/ загуба в случай, че инвеститорът продаде ценната книга преди настъпване на падежа ѝ.	общината и успешното управление на инвестиционни проекти. Ликвиден риск - Въпреки, че определени банки поддържат постоянни котировки купува/продава за общински облигации, те се характеризират с по-висок ликвиден риск от държавните ценни книжа, поради липсата на достатъчно развит капиталов пазар в страната. Лихвен риск - Поради по-високия кредитен риск на общинските облигации в сравнение с държавните ценни книжа, обикновено цената на общинските облигации се променя в по-голяма степен при промяна на <i>лихвените равнища</i> в страната
Корпоративни облигации	дългови ценни книжа, издадени от фирми.	Носят доход под формата на лихва, която инвеститорът получава на определена дата или през определен период от време плюс номиналната стойност на ценната книга, която се изплаща от емитента на датата на падежа или капиталова печалба/ загуба в случай че инвеститорът продаде ценната книга преди настъпване на падежа ѝ.	Кредитен риск - Техният <i>кредитен риск</i> е по-висок от този на общинските облигации, поради по-голямата вероятност от влошаване на кредитното качество на емитента. Кредитният риск, свързан с инвестирането в корпоративни облигации, е силно индивидуален в зависимост от емитента, параметрите на конкретната емисия и наличието на обезпечение или гаранция. Ликвиден риск - <i>Ликвидният риск</i> зависи и от степента на активна търговия с дадената ценна книга и е строго индивидуален за различните емисии корпоративни облигации. При закупуване на облигации с активен вторичен пазар, този риск може да бъде минимизиран. Лихвен риск - Цените на корпоративните облигации са най-чувствителни към промяната

			на лихвените равнища . Лихвеният риск е свързан главно с вътрешната монетарна политика на държавата на емитента, равнището на лихвите в страната на емитента, както и общото икономическо развитие и състоянието на международните дългови пазари.
Ипотечни облигации	Дългови ценни книжа, обезпечени с недвижимо имущество	Носят доход под формата на лихва, която инвеститорът получава на определена дата или през определен период от време плюс номиналната стойност на ценната книга, която се изплаща от емитента на датата на падежа или капиталова печалба/ загуба в случай че инвеститорът продаде ценната книга	<p>Кредитен риск – Кредитният риск на ипотечните облигации е по-нисък от този на корпоративните облигации и е свързан с кредитния риск на банката-емитент, както и с обезпечението по ценните книги. Регулирането на този вид облигации със специален закон определя по-ниското ниво на риск поради поставянето на определени изисквания към основното и допълващото обезпечение по отношение на типа имоти, рисковата класификация на отпуснатите кредити, необремененост с тежести, срочност, ликвидност на заместващото обезпечение и др.</p> <p>Лихвен риск – Ипотечните облигации са свързани с по-висок лихвен риск, отколкото при държавните ценни книжа. В сравнение с обикновените корпоративни облигации обаче този риск е по-нисък поради по-ниският кредитен риск.</p> <p>Ликвиден риск - Пазарът на ипотечни облигации е по-слабо ликвиден от този на ДЦК, но поради наличието на първокласно обезпечение и специална нормативна база крие значителен потенциал за развитие.</p> <p>Пазарен риск – Пазарният риск на ипотечните</p>

			облигации се влияе от същите фактори като тези при държавните ценни книжа.
Акции	Ценни книжа изразяващи правото на собственост на притежателя на акции върху част от собствеността на акционерното дружество	Притежателят на акции получава доход под формата на дивидент и/или капиталова печалба/загуба (разликата между покупната и продажната стойност на съответната акция)	<p>Макроикономически риск – Това е рискът от загуба поради влошаване на макроикономическата стабилност и политическа обстановка в страната. Проявлението на този риск зависи от редица фактори, като режим на управление, политическа структура и принципи, монетарна и фискална политика на правителството, инвестиционен климат в страната, влияние на международни събития и др.</p> <p>Пазарен риск – Определя се както от цялостното политическо и икономическо развитие на страната така и от развитието на сектора, в който оперира емитента, неговата финансова стабилност и перспективи за растеж и развитие. Съществена роля за пазарния риск играят и очакванията на инвеститорите за бъдещото развитие на страната, отрасъла и/или фирмата. Акциите се характеризират със значително по-висок пазарен риск, в сравнение с този на облигациите.</p> <p>Лихвен риск – Лихвеният риск е свързан с вътрешната монетарна политика на държавата, равнището на лихвите в страната, общото икономическо развитие и състоянието на международните фондови пазари.</p> <p>Ликвиден риск – Ликвидният риск зависи от степента на активна търговия с дадената ценна книга и зависи от вида ценна книга и пазарите,</p>

			<p>на които се търгува.</p> <p>Отраслов риск – Това е рискът, свързан с развитието на сектора, в който оперира компанията. Положителни или отрицателни тенденции в определения отрасъл неминуемо ще имат отражение върху стойността на акциите на емитента, опериращ в този отрасъл.</p> <p>Фирмен риск – Фирменият риск е свързан с естеството на дейността на дружеството и неговите индивидуални характеристики.</p> <p>Валутен риск – Това е рискът от промяна в стойността на ценна книга, чиято деноминация е във валута различна от референтната валута, в следствие промяна в курса между двете валути</p>
Валутен форуърд	Споразумение за бъдеща покупка или продажба на валута по валутен курс договорен към момента на сключване на сделката, но с доставка на определена бъдеща дата по договорения форуърден курс	Печалбата или загубата по сключения форуърден контракт се определя от разликата между договорения форуърден курс и пазарния валутен курс на съответната валута	<p>Кредитен риск от контрагента – рискът от загуби поради невъзможност на контрагента по форуърдната сделка да посрещне задължението си по нея.</p> <p>Пазарен риск – рискът от реализиране на загуби поради спад на курса на закупената валута под договорения форуърден курс или нарастване курса на продадената валута над договорения форуърден курс.</p>
Валутен суап	Договор за размяна на сума в един вид валута с друга валута с договореност за обратната им размяна на определена бъдеща дата и при предварително договорен валутен курс.	Положителната или отрицателната разлика между пазарен и договорения валутен курс формира печалбата или загуба за страните по договора.	<p>Кредитен риск от контрагента – рискът от неизпълнение на задълженията на насрещната страна по сделката.</p> <p>Валутен риск – рискът от промяна на валутния курс на валутите по сделката.</p>

<p>Валутна опция</p>	<p>Купувачът на валутната опция има правото, но не и задължението да закупи или продаде определена валута по предварително уговорен валутен курс (цена на упражняване) на определена дата или всеки ден до настъпване на дадена бъдеща дата.</p>	<p>Купувачът може да упражни опцията в случай на благоприятно движение на валутния курс и да реализира печалба от разликата между пазарния и договорения валутен курс, коригирана с платената премия (цената на опцията)</p>	<p>Кредитен риск от контрагента – рискът от неизпълнение на задълженията на насрещната страна по сделката. Валутен риск – риск от промяна на курса на валутата, представляваща базов актив по опционния контракт. Максималната загуба на купувача на опцията се равнява на платената премия (цената на опцията).</p>
<p>Репо сделки</p>	<p>Правата репо сделка представлява продажба на ценна книга с уговорка за обратното и изкупуване на падежа по предварително определена цена. Обратната репо сделка представлява покупка на ценна книга и нейната продажбата по договорена цена на определена дата</p>	<p>уговореният лихвен процент по репо сделката е разход за купувача на право репо и приход за купувача на обратно репо.</p>	<p>Кредитен риск от контрагента – рискът от неизпълнение на задълженията на насрещната страна по сделката. В случай на неплатежоспособност на купувача на право репо, кредиторът може да продаде ценната книга, предоставена като обезпечение по сделката в деня на падежа, за да удовлетвори своето вземане. Пазарен риск – рискът от обезценка на получените парични средства по правата репо сделка в случай че се използват за финансиране на по-чувствителни позиции или обезценка на ценната книга, получена по обратната репо сделката. Ако от момента на изплащане на паричните средства, стойността на ценната книга, послужила за обезпечение по сделката намалява, кредиторът/купувачът на обратно репо е изложен на риск от загуба. За намаляване на този риск, пазарната цена на обезпечението се изчислява от кредитора, като се коригира с определен дисконт. Операционен риск – Не съществува риск от</p>

			реализиране на загуби, поради невъзможност за осъществяване на ефективен контрол над ценните книжа, служещи за обезпечение по сделката. Този риск е минимизиран, тъй като ценните книжа служещи като обезпечение по репо сделката, се съхраняват при кредитора.
Взаимни фондове	Вид колективна инвестиционна схема от отворен тип , инвестираща предимно в държавни ценни книжа, инструменти на паричния пазар, акции и облигации, приети за търговия на международно признати и ликвидни регулирани пазари на ценни книжа, както и акции или дялове на други колективни инвестиционни схеми.	Носят дивидентен доход и доход под формата на капиталова печалба/загуба – разлика между покупната и продажната стойност на закупените акции или дялове. Разходите по управлението на активите на взаимния фонд се изчисляват като процент от управляваните активи.	<p>Кредитен риск - рискът от неизпълнение на задължението на взаимния фонд да изкупи обратно във всеки един момент емитираните от него дялове.</p> <p>Ликвиден риск – инвестициите във взаимни фондове от отворен тип са високо ликвидни, поради задължението на емитента им да изкупува обратно във всеки един момент емитираните от него акции/дялове.</p> <p>Други рискове – всички рискове, свързани с инвестицията в отделните видове инструменти в портфейла на фонда.</p> <p>За разлика от инвестицията в акции на точно определен емитент, закупуването на дял от взаимен фонд носи по-нисък риск, поради професионалното управление на инвестицията и минимизирането на несистематичните рискове чрез диверсификация.</p>

ПРИЛОЖЕНИЕ 2. КАТЕГОРИЗАЦИЯ НА РИСКОВЕТЕ ОТ ФИЗИЧЕСКО ВМЕШАТЕЛСТВО

Ниво 1	Ниво 2	Ниво 3
Неупълномощени действия	Неупълномощени действия	Неупълномощени одобрения
		Незаконни сделки
		Неотчетени сделки
		Погрешно отчетени сделки
		Неоторизирана търговия
		Прехвърляне на упълномощения
		Съответствие
Вътрешни криминални действия	Кражби и измами от страна на персонала	Нарушение на задължения по договор
		Нарушение на дължима грижа при изпълнение на договор за доверително управление
		Нарушаване на патент
		Дискриминация при предоставяне услуги на клиенти
		Нарушение на законодателството
		Злоупотреба, незаконно присвояване
		Фалшифициране и подправяне на документи от страна на персонала
		Кражба от страна на персонала
		Изнудване
		Отвлечане за откуп от страна на персонала
		Избягване или заобикаляне на данъчни задължения
		Подкуп
		Злоупотреба с вътрешна информация
		Други вътрешни криминални действия
Срив на системите за информационна сигурност	Вътрешни системи за сигурност	Компютърна измама от страна на персонала
		Непозволен достъп в системата от страна на персонала
		Манипулиране на вътрешните системи от страна на персонала
		Компютърна измама от външни лица

Ниво 1	Ниво 2	Ниво 3
		Непозволен достъп в системата от външни лица
		Манипулиране на системите от външни лица
Криминални действия на външни лица	Кражби и измами на външни лица	Фалшифициране и подправяне на документи от външни лица
		Неоповестяване на задължителна информация от страна на клиента
		Кражба от външни лица
		Изнудване от външни лица
		Отвлечане и искане за откуп – от външни лица
		Подкуп – от външни лица
		Палеж – от външни лица
		Заплахи
		Терористични действия
		Вандализъм
		Индустриален шпионаж от външни лица
		Други криминални действия на външни лица
		Отношения с персонала и работна среда
Неправомерно прекратяване на трудов договор		
Конфликти между служители		
Неправомерни действия срещу служители		
Безопасност на трудовата среда	Безопасност на работната среда	
Различия и дискриминация	Сексуален тормоз	
		Дискриминация
Клиенти, продукти, услуги и търговска практика	Подходящи услуги, разкриване на информация и доверително управление	Конфликт с клиенти
		Неправомерни действия срещу клиенти
		Подвеждащи търговски практики и прикриване на съществена информация
		Регулаторни отношения
		Нарушение на установени правила
		Неправилно тълкуване на информация

Ниво 1	Ниво 2	Ниво 3
	Неподходящи бизнес и пазарни практики	Други
		Злоупотреба с вътрешна информация
		Пазарна манипулация
		Пране на пари
		Антиръст
	Грешки на продукти/услуги	Други
		Неразкриване на съществена информация
		Неуместен продукт
	Подбор и експозиция към клиенти	Погрешен модел
		Пропуски в интерпретирането на информация за клиента
Консултантски услуги	Нарушение на лимит към клиент	
	Конфликт при предоставяне на консултация	
Нарушения на дейността	Природни бедствия и други сътресения	Земетресение
		Наводнение
		Свличане
		Светкавица
		Буря
		Торнадо
		Други природни бедствия
		Стълкновения
		Експлозия
		Пожар
Срив на системите	Системи	Системна инфраструктура
		Мрежи
		Морално остарели системи
		Срив на хардуерните системи
		Грешки в софтуерните системи
		Развитие на системите
		Износени хардуер
		Нарушения във връзките

Ниво 1	Ниво 2	Ниво 3
		Проблеми в инфраструктурата

ПРИЛОЖЕНИЕ 3. ДНЕВНИК НА НАСТЪПИЛИ ИНЦИДЕНТИ

Описание на събитието:			
Местоположение:			
Дата	Час	Лице регистрирано инцидентът	Отговорно лице/Изпълнени задачи

ПРИЛОЖЕНИЕ 4. ИМЕНА НА ЛИЦАТА, ЗАПОЗНАТИ С ПРОЦЕДУРИТЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ В ПЛАНА ЗА ДЕЙСТВИЕ ПРИ ВЪЗНИКВАНЕ НА КРИЗИСНИ СИТУАЦИИ